

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อเช้าวันที่ ๑๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

อย่าพากันผูกกรรมผูกเวร

ปิดปาก เปิดหู เปิดใจฟัง วันนี้เป็นวันอาทิตย์เป็นวันว่าง สำหรับงานทั้งหลายที่เราเคยประกอบมา วันนี้ว่างทางด้านงานการหาอยู่หากินทางโลกทางสงสาร แต่ให้เข้าสู่ธรรม ไปวัดไปวาฟังธรรมจำศีลบำเพ็ญความดี หาความสงบใส่ใจ นี่เป็นโอฆารสอันสำคัญมากสำหรับใจที่ต้องการ มีเท่านี้ นอกนั้นมีแต่สิ่งรบกวนจิตใจของเรา หาความสงบร่มเย็นไม่ได้ คนหนึ่งๆ เหมือนกัณฑ์ภายในใจ ไม่มีเวลาสงบร่มเย็น จะสงบร่มเย็นได้ด้วยการอบรมจิตใจ ระวังระดับความฟุ้งซ่านวุ่นวายของใจด้วยน้ำคือธรรม มีจิตตภาวนาเป็นสำคัญ

ให้อบรมจิตใจให้มีความสงบร่มเย็น ถ้าใจไม่สงบโลกนี้หาความเป็นสาระไม่ได้เพราะสาระสำคัญอยู่ที่ใจ ถ้าใจร้อนโลกนี้ก็ปั่นเป็นไฟไปตามๆ กัน ถ้าใจสงบร่มเย็นโลกก็เย็นไปตามๆ กัน แต่ที่โลกจะร้อนเพราะอรรถเพราะธรรม โลกจะร้อนเพราะไฟกิเลสตัณหาเผาหัวเรา ให้พากันระวังระดับมัน วันเช่นนี้เป็นวันอาทิตย์หรือวันว่าง จะเป็นวันศีล วัน ๘ คำ ๑๔-๑๕ คำก็ตาม วันเสาร์วันอาทิตย์ก็ตาม นี่เป็นวันว่างสำหรับเสาะแสวงหาคุณงามความดีเข้าสู่ใจ

ใจเสาะแสวงหาหรือเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากเจ้าของอยู่ตลอดเวลา แต่มักจะไปหาของแสงมาให้จิตใจได้รับแล้วกลายเป็นฟืนเป็นไฟ ไม่สมเจตนาที่ว่าหาความสุขๆ ให้ยึดไว้เป็นหลักเกณฑ์อันดี คือหาความสุขต้องหาด้วยอรรถด้วยธรรม หาโดยทางอื่นไม่มีทางที่จะเป็นความสงบสุขได้ ต้องหาด้วยอรรถด้วยธรรม ทำความสงบเย็นใจ ถ้าออกจากความสงบเย็นใจ เช่นอบรมจิตใจหรือภาวนาเป็นต้นมาแล้ว ก็ให้ประกอบหน้าที่การงานโดยมีธรรมเป็นเครื่องแนะนำคอยเตือนบอกอยู่เสมอ สิ่งใดผิดอย่าพากันทำ สิ่งใดถูกให้ส่งเสริมสิ่งนั้นขึ้นมา ต่างคนต่างส่งเสริมสิ่งที่ดี ต่างคนต่างปิดสิ่งที่ชั่วทั้งหลายออก แล้วต่างคนต่างทำเช่นนี้แล้วก็นับว่าจะมีความสงบร่มเย็นในชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นชาติแห่งชาวพุทธเป็นจำนวนมาก

ขอให้ท่านทั้งหลายนำธรรมเข้าไปอบรมจิตใจ เรื่องกิเลสตัณหาที่มันขี้ขายาพวกเรา แผลกมานานตั้งกับตั้งกัลป์นับไม่ถ้วน ไม่มีใครเซ็ดหลาบอ้มพอ ต้องได้รับความทุกข์ความทรมานจากมันเสมอ ถ้ามีความเซ็ดหลาบอ้มพอวังเต้นเข้าหาอรรถหาธรรมเป็นความสงบร่มเย็น เรียกว่าน้ำดับไฟ ใจเราก็จะมีความสงบร่มเย็น ยกตัวอย่างเช่นพระท่านอยู่ในป่า นั่นละท่านเป็นผู้ตัดทวงเอาความสุข ความสงบร่มเย็นภายในใจ เป็นผ้าขี้ริ้วห่อทองอยู่ในป่าในเขา พระท่านผู้ตั้งใจปฏิบัติอรรถธรรมจริงๆ ท่านปฏิบัติอย่างนั้น กฎเกณฑ์ของท่าน

บังคับตลอดเวลา เอาธรรมเป็นกฎเป็นเกณฑ์ เอาวินัยเป็นกฎเป็นเกณฑ์ บังคับ เพราะวินัย ก็ศีลธรรมก็ดีก็กั้นความชั่วไม่ให้เข้ามาแต่ละต้องตัวเอง แล้วก็เปิดทางความดีงามให้บำเพ็ญ อยู่เสมอ นั่นละท่านอยู่ในป่า

พระพุทธเจ้าท่านอยู่ในป่า พระสงฆ์สาวกอยู่ในป่า บำเพ็ญธรรมอยู่ในป่าตลอดมา ป่านั้นเป็นสถานที่บำเพ็ญใจให้มีความสงบร่มเย็น เมื่อสงบร่มเย็นแล้วเป็นผลก็นำมาสอน โลก พระพุทธเจ้าตรัสรู้ด้วยการอบรมจิตให้สงบร่มเย็น จนพ้นจากทุกข์ได้ เป็นศาสดาของโลก สาวกทั้งหลายดำเนินตามเสด็จพระพุทธเจ้าด้วยข้อวัตรปฏิบัติ สारวมกาย วาจา ใจ กำจัดสิ่งที่เป็นภัยออกจากใจอยู่โดยสม่ำเสมอ ท่านก็ตัดดวงเอามรรคเอาผล นิพพาน อยู่ในการบำเพ็ญของท่านตลอดไป

นี่ละที่ว่าศาสนาพุทธของเราคือแดนแห่งป่า เป็นแดนแห่งพุทธศาสนา ไม่ใช่ตลาด ตเลกระดูกหมูกระดูกวัวเต็มบ้านเต็มเมือง เป็นแดนแห่งพุทธศาสนา นั่นเป็นแดนแห่ง กิเลสตัณหา มันขี้ข้ายสัตว์โลกให้เดือดร้อนวุ่นวายอยู่ในแดนเช่นนั้น แต่แดนแห่งป่าเป็น แดนสงบร่มเย็นของธรรม วันเช่นนี้เป็นวันอาทิตย์ให้พากันฟังธรรมแล้วนำไป เป็นข้อคิดแก่ตัวเอง ท่านสอนแล้วก็เป็นเรื่องสอน ใครจะเอาหรือไม่เอาก็เป็นกรรมทำ นั้นเอง ผู้ไม่สนใจฟังก็เป็นกรรมของสัตว์ ผู้สนใจฟังนำไปปฏิบัติก็เป็นสิริมงคลแก่ผู้ฟังผู้ ปฏิบัติตาม

เพราะฉะนั้นพุทธศาสนาจึงมีการอบรมเสมอ เหมือนกับคนเจ็บไข้ได้ป่วย วิ่งเข้าหา หมอหาหมอยุทธยา มีทางหายจากโรคกลับมาได้นะ ถ้าโรคของคนที่ไม่สนใจกับหมอกับหมูก กับยา แต่สนใจกับสิ่งแสงทำลายตัวเองนั้นนับวันที่จะตายได้ทั้งนั้น จะเป็นโรคเล็กน้อยก็ ตามเมื่อปราศจากการรักษาหรือการบำรุงแล้ว มีทางที่จะซำรดลงไปเรื่อยๆ กำเริบไป เรื่อยๆ สุดท้ายเจ้าของก็ตาย นี่คือการไม่เหลียวแลรักษาเจ้าของ เรารักษาเจ้าของรักษาทาง ร่างกายก็ไม่กระทบกระเทือนที่จะเกิดภัยต่อร่างกาย รักษาทางด้านจิตใจให้ระมัดระวังสิ่งที จะเป็นภัยต่อใจ

เช่นความโกรธอย่าไปโกรธให้เขา ความโกรธให้เขามันโกรธให้เราแล้วนะ ไฟเกิด ขึ้นมาจากใจเรา ไม่พอใจกับคนใด เคียดแค้นให้คนใด เป็นไฟเผาตัวเองก่อนแล้วแล้ว กระจายออกไปคนอื่นให้เดือดร้อนกระทบกระเทือนทั่วหน้ากัน นี่คือการโกรธ คือพินคือ ไฟ ศาสนธรรมท่านสอนว่าเป็นภัย ขอให้พากันระมัดระวัง มันจะโกรธจะเคียดแค้นขนาด ไหน มันไม่ได้สร้างหอปราสาทราชมณเฑียรส่งเราไปสวรรค์นิพพานได้ละไอ้ความโกรธ นอกจากมันจะส่งลงนรกอเวจีให้เสวยทุกข์ เป็นมหันตทุกข์อยู่ในเมืองผีนี้เท่านั้น

โกรธจึงไม่มีประโยชน์อะไร เป็นภัยต่อตัวของเราเอง อย่าพากันโกรธ อย่าพากัน แค้น อย่าพากันผูกกรรมผูกเวรต่อกัน การผูกกรรมผูกเวรต่อกันนี้ไม่มีสิ้นสุด จะ

ยกตัวอย่างมาให้ฟัง ตามตำราท่านแสดงไว้ มียักษ์ตนหนึ่งจะมากินลูกของผู้หญิงคนหนึ่ง คนทั้งสองนี้เขาก่อกรรมก่อเวรกันมาตั้งแต่เริ่มแรก เริ่มแรกพวกสัตว์กินกัน พวกพังพอน มากินสัตว์ กินไก่กินลูกไก่อะไร แม่ไก่ก็เกิดความเดือดร้อนขุนเคืองภายในใจ ผูกโกรธผูกแค้นว่ามึงกินลูกกูในคราวนี้กูจะกินทั้งมึงทั้งลูกของมึงนั่นละ กูไม่ได้กินแต่ลูกของมึง มึงกินลูกกูไม่ได้กินกู แต่กูกินมึงนี่กูจะกินทั้งลูกทั้งแม่เลย ผูกโกรธแล้ว

ตั้งแต่นั้นคนที่สองนี้ก็ผูกกรรมผูกเวรกันมา ผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะ แพ้ก็คือความทุกข์ความทรมาน ตัวชนะแล้วเยอหยิ่งจองหองพองตัว ผูกกรรมผูกเวรมาเป็นกับเป็นกลับ ในวันนั้นกรรมเวรที่จะล้นสุดลง ก็เผอิญผู้หญิงคนนั้นอุ้มลูกเข้าไปถึงหน้าพระเชตะวันที่ พระพุทธเจ้าประทับอยู่ พอได้เห็นผู้หญิงยักษ์คนนั้นวิ่งเข้ามาหา ผู้หญิงกับลูกนี้ไม่มีทางออกจึงวิ่งเข้าวัด พอเข้าไปเจอพระพุทธเจ้า “นี่วิ่งกันมาหาอะไร” ยักษ์ตนนั้นวิ่งตามมาก็เลยหยุด ผู้หญิงคนนี้ก็กับลูกวิ่งเข้าหาพระพุทธเจ้า

“นี่มันเป็นอะไรกันสองคนนี้นะ” ท่านได้ไปหาตรวจหาตราหาคำนิ่งคำนวณบัญชี ทะเบียนที่ไหน นี่มันเคยก่อกรรมก่อเวรกันมาเท่าไร ท่านว่า “วันนี้เป็นวันสำคัญที่มาเจอเรา ถ้าไม่เจอเราแล้วจะก่อกรรมก่อเวรไปอีกตั้งกับตั้งกลับ ให้มาทั้งสองคน” เรียกยักษ์เข้ามาด้วย หญิงคนนั้นมันวิ่งเข้ามาอยู่แล้วละกับลูก พระองค์จึงประทานโอวาท “พวกเธอก่อกรรมก่อเวรกันมาตั้งแต่ครั้งแรกเป็นอย่างนั้นๆ ก่อกรรมก่อเวรมาจนกระทั่งบัดนี้ นี่ถ้าไม่พบเราตถาคตเธอทั้งหลายจะก่อกรรมก่อเวร ผลัดกันแพ้ผลัดกันชนะด้วยความทุกข์ความทรมาน อันเป็นผลของความแพ้ความชนะอยู่ตลอดไปนั่นแหละ” พระองค์ทรงสั่งสอนทั้งสอง

ยักษ์ขี้ฉ้อคนนั้นก็เป็นมนุษย์เรา สามารถบรรลุพระโสดาขึ้นได้ในเวลานั้นเลย และผู้หญิงคนนั้นก็เหมือนกัน พอเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นที่ล็งใจพระองค์เล็งญาณดูปู้ปู้หมดว่าหญิงทั้งสองนี้ล็งใจกันเรียบร้อยแล้ว เป็นมิตรเป็นสหายกันเรียบร้อยแล้ว พระองค์ก็ประกาศเลย “ตั้งแต่นี้ต่อไปเธอเป็นมิตรเป็นสหาย เป็นผู้พึ่งเป็นพึ่งตายต่อกัน ที่เป็นภัยต่อกันนี้ไม่มีประโยชน์อะไร สร้างแต่ความทุกข์ความทรมานตลอดมา ตัดขาดจากความก่อกรรมก่อเวรกัน ทุกข์ทั้งหลายจะระงับดับตั้งแต่บัดนี้ต่อไป”

พอเสร็จแล้วทรงเล็งญาณดูจิตนางยักษ์ขี้ฉ้อลงสุดขีดก็สำเร็จพระโสดา พระโสดานี้เป็นศีลในหลักธรรมชาตินะ คือสมุจเฉทวิริติ ศีลห้าการฆ่าสัตว์ไม่มีเลย ศีลห้ามีอะไรบ้าง นั่นละผู้สำเร็จพระโสดาศีลห้านี้มาโดยหลักธรรมชาติ ไม่ต้องไปรับจากผู้หนึ่งผู้ใดเลย พอพระองค์ทรงทราบแล้ว ทีนี้ให้เด็กคนนี้เป็นลูกของคนนั้นด้วย แต่ก่อนมันเคยก่อกรรมก่อเวรกันมา คราวนี้ให้เป็นลูกกับแม่กัน ผู้หญิงคนนี้ก็เคารพพระพุทธเจ้ามาก พอจะยื่นลูก

ให้ยักษ์ซึ่งไล่ตามกินมาหยกๆ ได้ แล้วให้ยื่นลูกให้ยักษ์ตนนี้ ด้วยเคารพพระพุทธเจ้า ที่แรกไม่อยากจะยื่น เอ้ายื่นๆ พระพุทธเจ้าบอกเอ้าๆ ยื่นให้แม่ใหม่นี้นะ

พอขึ้นไปหาแม่ใหม่ แม่ใหม่ก็ลงใจแล้ว พระพุทธเจ้าเล็งดูหมดแล้ว พอแม่ใหม่ก้มลงนึกว่าแม่ใหม่จะกลืนลูกของตัวเอง ร้องแหวัด ทางนี้ก็ก้มลงหอมเด็กเป็นลูกใหม่ขึ้นมา ตั้งแต่บัดนั้นเรื่องกรรมเรื่องเวรนี้ขาดสะบั้นไปเลย หมด ยักษ์ตนนั้นก็ไปเป็นพระโสดา อย่างนานมาเกิดในแดนมนุษย์เรานี่เพียง ๗ ชาติ คือพวกที่สำเร็จพระโสดาแล้วจะมาเกิดในมนุษย์ แล้วไปสวรรค์ แล้วมาเกิดเป็นมนุษย์เพียง ๗ ชาติเป็นอย่างซ้ำ อย่างกลาง ๓ ชาติ อย่างอุกฤษฏ์ชาติเดียวสำเร็จถึงนิพพาน

ยักษ์ขีณิพังธรรมแล้วเป็นพระโสดา แล้วหญิงคนนี้เราลื้มๆ เสียไม่ทราบสำเร็จพระโสดาหรืออะไร แต่ยักษ์นั้นสำเร็จแน่นอน พระองค์จึงตรัสเป็นพระคาถาว่า น หิ เวเรน เวรานิ สมฺมมุตฺติธ กุทาจนํ อเวเรน จ สมฺมมุตฺติ ตลอดกาลไหน เวรย่อมไม่ระงับเพราะการก่อกรรมก่อเวรซึ่งกัน แต่เวรจะระงับเพราะการไม่ก่อกรรมก่อเวรซึ่งกันและกัน นี่ประธานพระโอวาทแก่ยักษ์กับแม่กับลูก นี่ละท่านว่าความโกรธความเคียดแค้นเป็นเหตุให้ก่อกรรมก่อเวร อย่าไปก่อไม่เกิดประโยชน์อะไร ก่อเวรกับเขาก็เท่ากับก่อเวรกับเรา ก่อทุกข์ให้เขาก็เท่ากับก่อทุกข์ให้เรา เพราะเราเป็นต้นเหตุไปก่อทุกข์ให้เขา ก็เท่ากับเป็นต้นเหตุ ก่อทุกข์ให้ตน

ให้เชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้า เคียดแค้นอกจะแตก เคียดแค้นให้เขา เอาให้แค้นอกแตกแต่เพียงอกเรา อย่าให้ออกทั้งเราแตกอกทั้งเขาแตก ความเคียดแค้นเป็นกรรมเวรต่อกัน ออกแตกกันไปเรื่อยๆ ไม่มีสิ้นสุดไม่ใช่ของดีเลย นี่ละความโกรธให้ระงับดับมัน ความโลภก็อย่าโลภจนเกินเหตุเกินผล คนเราไม่ใช่คนตายสัตว์ตายก็มีความอยากได้เป็นธรรมดา แต่ขอให้มึธรรมเป็นขอบเขตรักษาไว้ซึ่งความพอดี โลกอยู่ในความพอดีท่านไม่เรียกว่าโลก ถ้าโลภจนกระทั่งเป็นกิเลสตัณหาก่อไฟก่อไฟ เผาตนและผู้อื่นนั่นท่านเรียกว่าความโลภนี้เป็นภัย

ราคะตัณหา โลกอันนี้มีด้วยกันทั้งนั้นทั้งหญิงทั้งชาย ทั้งสัตว์เดรัจฉานทุกประเภท จะปราศจากโรคราคะตัณหานี้ไปไม่ได้เลย แต่สัตว์ทั้งหลายเขาไม่มีศีลมีธรรมระงับดับมันลงได้ ส่วนมนุษย์เราที่มีศีลมีธรรมช่วยระงับดับให้รู้จักวิธีปฏิบัติต่อตัวราคะตัณหานี้ โลกนี้ก็จะมีความสงบร่มเย็นทั้งที่มีราคะตัณหาอยู่ด้วยกันทั้งโลก แต่โลกก็ร่มเย็นเพราะธรรมเป็นเครื่องปกครอง คอยชำระสะสาง คอยแหวดล้อมไม่ให้นอกเหนือไปจากศีลธรรม โลกก็อยู่ร่มเย็น

ผู้เมื่อยอยู่ร่มเย็น ใครๆ ก็ตามมีราคะตัณหาแต่อยู่ในกรอบแห่งศีลแห่งธรรมก็มีความสงบร่มเย็น เฉพาะอย่างยิ่งสามภรรยาที่มีความสงบร่มเย็น เพราะตายใจต่อกันด้วย

การรักษาศีลข้อที่ ๓ นี้อย่างเด็ดขาด คอขาดขาดไปเชื่อพระพุทธเจ้าแล้ว กิเลสตัณหามันเอาคนให้หิบบายมากแล้ว ไม่เชื่อมั่น เชื่อพระพุทธเจ้า ให้อยู่ในระดับความพอดี แม้มีกิเลสตัณหาที่เป็นสุขได้ คนที่เชื่อพระพุทธเจ้าสามมีภรรยาตายใจกันได้นะ อยู่ที่ไหนอยู่เถอะจะไปทำงานในบ้านนอกบ้านก็ตาม เมื่อมีศีลข้อนี้เป็นประจำสมบัติติดตัวอยู่แล้วผู้ก็ไปด้วยความตายใจ เมียก็ไปด้วยความตายใจ เพื่อเสาะแสวงหาผลประโยชน์มาเลี้ยงครอบครัว

กลับมาแล้วสมบัติที่ได้มาทั้งฝ่ายสามีและภรรยา ก็มาบำรุงบำเรอสกุลของตนให้มีความสงบ่มเย็น ด้วยความมีศีลมีธรรมเป็นเครื่องอารักขา ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ นี่ละ ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าแล้ว ท่านทั้งหลายจะเห็นความสงบ่มเย็นเป็นผลปัจจุบันประจักษ์ใจนะ ถ้าฝืนพระพุทธเจ้าแล้วเป็นพินเป็นไฟเผาหัวใจตลอดเวลา เพราะฉะนั้น จงอย่าพากันเชื่อความโลภความโกรธระคะตันทานี้ ซึ่งเป็นพินเป็นไฟเผาโลกมานานนี้ พลิกให้เป็นทองคำทั้งแท่ง แล้วเหยียบหัวพระพุทธเจ้า ท่านทั้งหลายจะเป็นผู้จมเองนะ พระพุทธเจ้าไม่จม ให้จำเอาไว้

ทองคำคือศีลคือธรรม กิเลสตัณหาคือพินคือไฟ ให้ระงับดับมันอยู่เสมอ เผลอไม่ได้นะกิเลส มันคล่องตัวมากทีเดียว อยู่ในหัวใจเรามาาน มีความคล่องตัว พอปั๊กกิเลสออกก่อนแล้ว ธรรมไม่ทัน ทีนี้เมื่อเราได้ยินได้ฟังการอบรมสั่งสอนแล้วก็ขอให้พากันนำไปปฏิบัติ คำว่าศีลว่าธรรมทุกวันนี้ในแดนแห่งชาวพุทธของเราจะไม่มีแล้วนะ เราพูดอย่างตรงไปตรงมา ตาเรามีหูเรามี ตารับตำราเครื่องทดสอบกันมี เรานำอันนั้นมาเป็นเครื่องทดสอบ ทั้งทดสอบเขาทดสอบเรา ทั้งกว้างทั้งแคบแล้วพูดออกมาตามหลักความจริงที่ได้ทดสอบเรียบร้อยแล้ว ว่าเมืองชาวพุทธของเราในเมืองไทยนี้แทบไม่มีศีลธรรมติดตัวนะเวลานี้ เหลิงเจิ้งขนาดนั้นนะ ให้ท่านทั้งหลายทราบ

อย่าไปว่าคนนั้นเหลิงคนนี้เหลิง ให้ดูตัวเสียก่อน เราเหลิงไหม คนนี้เหลิงไหม ในครอบครัวของเราเหลิงไหม เพื่อนฝูงเหลิงไหม ฝัวเมียเหลิงไหม เหลิงจากศีลจากธรรม ถ้าเหลิงแล้วลูกเล็กเด็กแดงสกุลนี้ก็เหลิงไปตามๆ สุดท้ายครอบครัวนั้นเป็นครอบครัวแห่งผากจากศีลจากธรรม มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้กันทุกครอบครัว โลกนี้ก็เป็นหม้อกระทะใหญ่เผาสัตว์โลกที่เหือดแห้งจากศีลจากธรรม แต่พินไฟเผาทั่วโลกดินแดน มันสมควรแล้วหรือให้พิจารณาอย่างนี้ นี่ละเรียกว่าปฏิบัติศีลธรรม

เราเป็นชาวพุทธขอให้ศีลธรรมติดเนื้อติดตัว เช่นอย่างวันว่างวันนั้นก็อย่าว่างเพื่อความรื่นเริงบันเทิง เพื่อความฉิบหายโดยถ่ายเดียว ให้เสาะแสวงหาศีลหาธรรมเป็นเครื่องระงับใจของเรา ใจเมื่อได้รับอบรมจากศีลจากธรรมวันนั้นวันได้อบรมศีลธรรมนั้นจะมีคุณค่ามากในคนๆ นั้น พระเถรองค์นั้นๆ ถ้าปราศจากศีลธรรมหมดคุณค่าลงโดยลำดับ

สุดท้ายไร้คุณค่าไม่มีเหลือในตัวของเราของพระของเณรของประชาชนทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธนะ ให้พากันจดจำเอา

ถ้าต่างคนต่างฟื้นศีลธรรมขึ้นมา เราไม่ต้องถามหาละว่าความสุข ความสงบร่มเย็น แห่งประเทศไทยของเรา ต่างคนต่างเสาะแสวงหาไปด้วยกันแล้วต่างคนต่างได้สิ่งที่เป็นมงคลมาครองตัว บ้านเมืองครอบครัวของเราตลอดส่วนรวมใหญ่เป็นความสงบร่มเย็นไปตามๆ กันหมดนั่นแหละ เพราะอำนาจแห่งศีลแห่งธรรมไม่เคยทำผู้ใดให้ล้มจมฉิบหายเลย นอกจากกิเลสเท่านั้นทำความล่มจมตลอด เผลอไม่ได้ทีเดียว ให้พากันจำไว้

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ เป็นวันเสาะแสวงหาศีลหาธรรม หูของท่านทั้งหลายเวลานี้ ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเป็นมงคลเต็มหูเต็มใจ ตาก็ได้เห็นครูบาอาจารย์ ท่านปฏิบัติยังใจพอเป็นคติตัวอย่างได้ไหม พระที่เป็น สรรณ คัจฉามิ พระสงฆ์สาวกเป็นสรณะฝากเป็นฝากตายของชาวพุทธทั้งหลาย แล้วพระเหล่านี้เป็นยังไรท่านพอเป็นสรณะของเราได้ไหม ดูเราแล้ว ดูพระเอามาเทียบเคียงกัน ถ้าพระเป็นที่น่าเลื่อมใสเราก็ตองเตือนเรา ให้เป็นลูกศิษย์มีครู ปฏิบัติตามท่านเราก็คจะเป็นมงคล นอกจากท่านเป็นมงคลต่อท่านและต่อเราแล้ว เราก็คจะเป็นมงคลเพราะการปฏิบัติตามท่านไป

ให้พาฟื้นนะศีลธรรม เวลานี้ศีลธรรมจมลงมาก มีแต่กิเลสตัณหาออกในแง่ใดมุมใดมีแต่ความเอารัดเอาเปรียบ มีแต่ความอ้างอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เลื่อนๆ มาเหยียบย่ำทำลายกัน ทิฐิมานะของกิเลสนี้จะหาความสงบร่มเย็นไม่ได้ เรื่องของธรรมะเข้าตรงไหนสงบ ถ้ากิเลสตัณหาทิฐิมานะเป็นต้น เข้าตรงไหนร้อนไปเลยๆ แม้จะอยู่ในเพศพระ พระนั้นก็เป็ไฟ อยู่ในเพศใดฆราวาสญาติโยม ความร้อนนั้นเป็นไฟ ออกจากบาปจากความผิดพลาดจากศีลจากธรรมจะเป็นไฟไปตามๆ กันหมด ถ้าเราปฏิบัติศีลธรรมได้ในตัวของเราใครร้อนเราก็อไม่ร้อน เราก็อเย็น ให้พากันจำไว้

วันนี้พูดเพียงเท่านั้นเล็กน้อยๆ วันไหนก็เทศน์ทุกวันๆ หลวงตาบัวมันพิลึกแล้วละ การเทศน์นี้ เฉพาะอย่างยิ่งออกมาช่วยบ้านช่วยเมืองเป็นเวลา ๗ ปี เทศน์ไม่ได้หยุดปากเทศน์ตลอดเวลา จะเป็นมากขนาดไหน นี่เราก็อุดสำห้เทศน์สอนพี่น้องทั้งหลาย เราเทศน์สอนเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย ตั้งแต่วันออกปฏิบัติมีแต่สอนตัวเองทั้งนั้น ไม่สนใจสอนใครเลย ออกโดดเดี่ยวไปคนเดียวกรรมฐาน เรียกว่าพระกรรมฐานแหวกแนวก็มีเรานั้นแหละ ไม่เอาใครไปเลย ไปองค์เดียวๆ เต็ดเดี่ยวตลอด นี่เอาความจริงมาพูดให้ท่านทั้งหลาย ฟัง

ไปคนเดียวเรียกว่าไม่มีการห่วงใย ถ้าเป็นสององค์เป็นน้ำไหลบ่า ไหลทางนั้นไหลทางนี้ คิดถึงองค์นั้นคิดถึงนี่ มันเป็นเรื่องความรับผิดชอบอยู่ในตัวนั่นแหละ พอไปองค์เดียวนี้เท่านั้นละดีดีเลย เอาอยากกินก็กิน ไม่อยากกินเท่าไรก็วันก็ตามไม่กิน มันจะเป็น

ยังใจความเพียร เอาตัวเข้าวัดเลย ความเป็นความตายอยู่กับเรา เราต้องรู้เรา ความพอเหมาะพอดีขนาดไหนรู้อยู่ในตัวของเรา นั้นละสนุกพิດเหวียงเลย ปฏิบัติธรรม

นี่ที่ได้ธรรมมาสั่งสอนพี่น้องทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งเป็นเวลา ๗ ปีที่ได้ช่วยชาติบ้านเมือง แล้วท่านทั้งหลายทบทวนดูซินะ ว่าที่หลวงตาได้ประกาศตนเพราะความเป็นห่วงเป็นใยจนกระทั่งถึงร้องโก้ง เราห่วงใยประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเราถึงใจ ตั้งแต่เราบวชมาเราไม่เคยสนใจกับทางการบ้านการเมือง ตั้งรัฐบาลมาก็ชุด เราไม่เคยสนใจ เรื่องทราบทราบได้ดี เพราะเหตุไร เพราะลูกศิษย์เรามีอยู่ทุกกระทรวง เรื่องดีเรื่องชั่วเข้ามาเล่าให้ฟังด้วยความเคารพนับถือ เขาจะไม่มาโกหกเรา เราก็อ้าง ฟังแล้วเก็บเข้าในลิ้นชัก ๆ

ก็ฟังมาเปิดปี ๒๕๔๐ ก้าวเข้า ๒๕๔๑ นั้นนะ ปรากฏว่าบ้านเมืองเราทั้งหัวผู้หัวคน หัวหมูหัวหมาหัวเป็ดหัวไก่ จ่อลงในทะเลหลวงหมด จะพากันจมกันเสียทั้งประเทศ ถามดูตรงไหน ๆ มีแต่พากันจม เข้าไปคลังหลวงเงินในคลังหลวงก็จะมีอะไรติดคลังหลวง มีหน้าซำยังจะถูกกอบโกยออกจากคลังหลวงไปอีก ก็ยิ่งเพิ่มความกระทบกระเทือนใจมาก เราร้องโก้งจริง ๆ นะ พอทราบว่าเป็นเมืองไทยเราจะล่มจมเสียหายเพราะเหตุนั้น ๆ เฉพาะอย่างยิ่งคือติดหนี้เขา แล้วเงินเราอยู่ในคลังหลวงมีมากน้อยเพียงไร ให้ลูกศิษย์ไปคั่นนู่นนะของเล่นเมื่อไร ให้ไปคั่นในบัญชีใหญ่ในคลังหลวงเราเอาออกมา เวลานี้ติดหนี้เขาเท่าไร ๆ

นี่ละที่ร้องใหญ่เลยนะ ติดหนี้เขาคิดเฉลี่ยแล้วคนไทยเรา ๖๒-๖๓ ล้านคนเฉลี่ยติดหนี้เขาตั้งแต่เด็กขึ้นมาหาผู้ใหญ่คนละห้าหมื่นบาท ๆ เราจะมีปัญญาอะไรที่ไหนมาปลดเปลื้องตัวเองพาคคนทั้งชาติขึ้นจากหล่มลึกได้ นี่ละที่ร้องโก้ง แล้วก็มาทบทวนอีกว่าเมืองไทยเรานี้จะพากันจมทั้งผู้ทั้งคน ทั้งหมูหมาเป็ดไก่ ทั้งเด็กเล็กเด็กน้อยไปด้วยกันหมดนี้ใครเป็นคนทำให้ล่มจม นี่อันหนึ่งย้อนเข้ามานะ ก็ไม่มีใครมารบรา เมืองไหน ๆ เขาก็อยู่เป็นปรกติ แต่เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองยักษ์เมืองผีเข้ามาปล้นกระเป๋าทัวเองด้วยความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมไม่รู้จักประมาณ การอยู่การกินการใช้การสอย มีแต่ความฟุ้งเพื่อ อันนี้เองเป็นตัวยักษ์ทำลายชาติไทยของเราให้ล่มจม

เอาพลิกใหม่ นั้น ไม่มีใครมาทำลายชาติไทยพอจะเคียดแค้นให้ผู้ใด เอาเคียดแค้นให้เจ้าของเป็นผู้ทำเอง ต่างคนต่างฟุ้งเพื่อ เอาพลิกตัวใหม่ให้เป็นคนรู้จักประมาณ การอยู่การกินการใช้การสอยให้ประหยัดมัธยัสถ์ แล้วให้ต่างคนต่างพยายามหาสมบัติเงินทองข้าวของเข้าสู่คลังหลวงของเรา ตั้งแต่วันประกาศนี้ร้องโก้งแล้วนะ ร้องโก้งอย่างหนัก เพราะได้เรื่องราวที่สำคัญมากจากที่ใหญ่คือคลังหลวงของเรา จนมองที่ไหนไม่เห็น และมองหาทางพ้นจนจะไม่ปรากฏ ก็มาคิดเอาถึงว่าทางพื้นนี้ ใครเป็นคนทำให้จม ก็เมืองไทยเราทำให้จม

ไม่มีใครมาปล้นมาสะดม มารบราฆ่าฟันให้เมืองไทยเราจม เมืองไทยเราเองเป็นมหาโจร
รบราฆ่าฟันทำลายสมบัติของตน

เพราะฉะนั้น เอา พี่ใหม่คนไทยของเรา เราพลิกตัวใหม่ นี่จึงว่าพลิกตัวใหม่แล้วก็
ฟื้นขึ้นมาๆ ดังที่ท่านทั้งหลายเห็นนี้แหละ จนสมบัติเงินทองข้าวของได้ตามความมุ่งหมาย
และไม่มีที่รั่วไหลแตกซิมไปไหนเลย เราเป็นที่แน่ใจที่นำพี่น้องทั้งหลาย ทั้งด้านวัตถุเงิน
ทองข้าวของมากมายไม่มีที่จะรั่วไหลแตกซิมไปไหนด้วยเจตนาอันลามกของเรา เรียกว่าไม่
มีเลย มีเท่าไรออกหมดๆ ทองคำ ดอลลาร์ เงินสดออก นี่ก็ทางด้านวัตถุ ที่นำพี่น้อง
ทั้งหลายนี้เป็นที่อบอุ่นจิตใจว่าก้าวเดินด้วยความถูกต้องแม่นยำ ไม่ผิดพลาด เราก็คงได้มี
ข้อตำหนิเรา ว่าได้นำพี่น้องทั้งหลายให้เกิดความกระทบกระเทือนเสียหาย เพราะการนำ
ของหลวงตาบัว นี่ก็เป็นข้อหนึ่ง

เราก็คงภูมิใจกับพี่น้องทั้งหลายทั่วทั้งประเทศเป็นผู้รักชาติบ้านเมืองของเรา ว่าเท่าไร
ถึงไหนถึงกัน ทองคำเรามีที่ไหนพาดมาเสียตั้ง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม เวลานี้เป็น ๑๑ ตัน
กับ ๑๐๐ กิโลกว่าแล้วนะ นี่ก็หัวใจพี่น้องชาวไทยเราที่รักชาติ และความเสียสละมาได้ขนาด
นี้ ดอลลาร์ก็ได้ ๑๐ ล้านกว่า ส่วนเงินสดนั้นนับเป็นพันๆ หมื่นๆ ล้านกระจายออกหมดทั่ว
ประเทศไทย นี่เป็นความราบรื่นดีงามของพี่น้องทั้งหลายที่เดินตามครูอาจารย์ เพราะเรามี
ศาสนามีครูมีอาจารย์ ในนามหลวงตาบัวเป็นผู้นำ

หลวงตาบัวเป็นผู้นำก็นำด้วยความราบรื่นดีงามโดยความเป็นธรรมทุกอย่าง ไม่มี
อะไรที่ต้องติดตนเองว่าพาพี่น้องผิดพลาดไป จนกระทั่งจะพาให้ล่มจม เราไม่เคยปรากฏ มี
แต่ความภาคภูมิใจกับตัวเองที่ดำเนินโดยธรรมเป็นความถูกต้องดีงาม และภาคภูมิใจกับ
บรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ต่างคนต่างเสียสละออกมา
จนกระทั่งได้สมบัติเป็นที่พอใจ นี่อันดับหนึ่ง ก็ไม่ปรากฏว่าผิดพลาดที่ไหนที่เรานำมา
นี้ตลอดถึงวันนี้

และนอกจากนั้นธรรมะ ถ้าโลกยังไม่คิดแต่อยู่ในโครงการของเราที่คิดไว้เรียบร้อย
แล้ว คราวนี้โครงการช่วยชาติจะออก วัตถุประสงค์ก็ทราบกันทั่วโลกเพราะเป็นของหยาบ คราว
นี้หลวงตาบัวจะพาช่วยชาตินำสมบัติเงินทองเข้าสู่คลังหลวง นี่ทราบทั่วกัน แต่นำธรรมเข้าสู่
จิตใจนี้โลกยังไม่ทราบนะ เราอยากจะว่าไม่ทราบเลยก็ได้ แต่หัวใจนี้มันพุ่งทะลุไปหมด พูด
จริง ๆ นะ คราวนี้แหละเป็นคราวที่ธรรมในพุทธศาสนาของเราจะได้เข้าสู่จิตใจของชาวพุทธ
เราบ้างพอประมาณจะเป็นคราวนี้

ธรรมะนี้จะออกไปตามวัตถุประสงค์กับการเทศนาว่าการทั่วประเทศไทย นอกจากนั้น
กระจายทั่วประเทศ ทั่วโลกดินแดน เตี้ยนี้ออกทั่วโลกแล้ว พวกอินเตอร์เน็ตเตอร์เน็ต
นั่นแหละตั้งแต่เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลวงตาบัว ก็ไม่เคยมีอินเตอร์เน็ตเตอร์เน็ต

พูดอันนี้มันจะไปรู้เรื่องอะไร นี่ละเขาว่าอินเทอร์เน็ตออกทั่วโลกแล้ว ธรรมหลวงตาบัวออกเวลานี้กำลังกระจายทั่วประเทศไทย ธรรมเหล่านี้พาชาติบ้านเมืองให้ล่มจมเหวอ พิจารณาซิท่านทั้งหลาย

เราพยายามเทศนาว่าการมาตั้งแต่ออกอย่างเปิดเผยช่วยชาติได้ ๗ ปีนี้แล้ว ธรรมเหล่านี้เป็นธรรมที่บรรจุอยู่ในหัวใจเราล้วนๆ เราไม่ไปหาหยาบหยาบมาจากที่ไหนพอที่จะมาหลอกลวงพี่น้องทั้งหลาย ให้เขาได้เห็นว่าเราเป็นผู้ต้องหานั้น เขาว่าหลวงตาบัวอวดอุตริมนุสธรรม อวดอุตริมนุสธรรมคือว่าอวดธรรมที่เป็นธรรมชาติที่เลิศเลอของมนุษย์ที่ไม่มีในตน เอาคำโกหกมาหลอกลวงโลก แล้วเขาจะฟ้องหลวงตาบัวเป็นปาราชิก เข้าใจไหมละ เขาก็บอกมาว่าอย่างนั้นเขาจะฟ้องหลวงตาบัวว่าเป็นปาราชิก ทางนี้ก็ตอบรับไป บอกว่าให้ฟ้องมา เอาโคตรมาด้วยนะมาฟ้องหลวงตาบัว หลวงตาบัวจะอวดตลอดไป หลวงตาบัวก็มีโคตรเหมือนกัน ทางนั้นยกโคตรมาหลวงตาบัวจะยกโคตรใส่กันเลย หลวงตาบัวที่อวดนี้ อวดตลอดไป เตี้ยวันนี้ก็อวด

เราแน่ใจของเราที่สอนพี่น้องทั้งหลายไม่ผิด ทุกแง่ทุกมุมในธรรมทุกชั้นสอนไม่ผิด เพราะเราดำเนินมาแล้ว ผ่านมาแล้ว สมบัติเหล่านี้อยู่ในหัวใจเราหมดแล้ว ถ้าผิดเราจะได้สมบัติเหล่านี้มาจากไหนถ้าเราดำเนินผิด ก็เราดำเนินถูกต้องมาสมบูรณ์ จนกระทั่งถูกเต็มที่ได้ผลได้เต็มที่ สอนได้เต็มเหนี่ยว เข้าใจเหวอ ใครจะว่าอวดอุตริ ไม่อุตริช่างหัวมันและช่างโคตรมัน เข้าใจไหม โคตรเราเราจะออกวันยังค่ำ หลวงตาบัวมีก็โคตรจะเอามาอวดด้วยกันหมด เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz